

Kšicová, Danuše

Zemřel profesor Peter Henry († 9.6.2010)

Opera Slavica. 2010, vol. 20, iss. 3, pp. 48-

ISSN 1211-7676

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/116821>

Access Date: 30. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

odborných publikácií, ktoré sa venujú vývinu ukrajinskej literatúry na ukrajinských akademických a vysokoškolských pracoviskách, teda jeho kolegov z odboru.

Tvorivé roky a výsledky práce, štúdia, organizovania, funkcionárskeho pôsobenia a odovzdávania vedomostí študentom aj kolegom sprevádzajú univerzitného profesora PhDr. Michala Romana, CSc., v deň jeho jubilea a dávajú mu podnetné poslanie do budúcných rokov.

Viera Žemberová

Zemřel profesor Peter Henry († 9. 6. 2010)

Poprvé jsem se s ním setkala r. 1984 na turgeněvské konferenci v Debrecenu. Byla jsem velmi ráda, že o čtyři roky později přijel na konferenci pořádanou Ústavem slovanských literatur ke stoletému jubileu prof. Franka Wollmana. Tehdy u nás přednášel o impresionismu v ruské literatuře (*Litteraria Humanitas*, II, 1993). Jeho příspěvek se týkal A. P. Čechova a především Vsevoloda Garšina, o němž napsal rozsáhlou monografii *A Hamlet of his Time* (Oxford 1983), recenzovanou u nás Vladimírem Kostřicou. Garšin byl celoživotní láskou prof. Henryho, završenou vydáním třísvazkového sborníku s mezinárodní účastí *Vsevolod Garshin at the turn of the century*, (Oxford 2000; rec. *Slavica Litteraria* X 4, 2001). Tato publikace byla vysoce ceněna tiskem a přinesla mu i dvojí ocenění. R. 2001 byl jmenován čestným profesorem Moskevské státní univerzity a o rok později čestným doktorem univerzity v ukrajinském Doněcku.

Peter Henry se narodil a vyrůstal v Německu. Tehdy užíval jména Hans Peter Zuntz. Po nástupu fašismu, když byl jako židovský chlapec vystaven ponižujícímu chování svých někdejších kamarádů, emigroval s matkou do Anglie. Zde vystudoval slavistiku, přijal nové jméno a začal působit v oboru slavistiky. V letech 1975–1984 byl vedoucím Katedry slovanských jazyků a literatur na univerzitě v Glasgow. Od té doby až do r. 1991 pracoval na stejném ústavu v oblasti výzkumu. Na podzim r. 1990 zde uspořádal velkou mezinárodní konferenci o skotsko-slovanských vztazích, jíž jsem měla možnost se zúčastnit a poznat tak práce Charlese Renniho Mackintoshe z autopsie. Z iniciativy prof. Henryho vznikl r. 1983 v Glasgow nový slavistický časopis *Scottish Slavonic Review*, v němž se stal výkonným redaktorem. O prvních třinácti ročnících jsem měla možnost psát a poznat tak profil tehdejší britské slavistiky (*Slavia* 60, 1991). Potěšilo mne, že vedle dominantního zájmu o ruskou literaturu zde byla věnována také pozornost literatuře české, především autorům z politických důvodů opomíjeným.

Léta své emeritury prof. Henry strávil ve svém oxfordském domku s malou zahrádkou, za jejíž estetické řešení získal pamětní plaketu. Redakční práci na třísvazkovém vydání garšinovského sborníku věnoval takovou péči, že mne pozval ke korekci českých materiálů, jež sem zařadil.

V profesoru Henrym odešel vynikající znalec ruské literatury, nadaný citem pro jemné valéry takových mistrů slova, jakými byli Turgeněv či Čechov, badatel duševně blízký autorům lehce zranitelným jako Vsevolod Garšin.

Danuše Kšicová